

Beskrivning av skogen kring vägbygget på östra Ringsö

Fältbesök 2019-09-01

Fältbesök sammanfattning

Naturskyddsföreningen Sörmland har noterat att markägaren beviljats dispens/ tillstånd att färdigställa vägen på Östra delen av Ringsö naturreservat, trots att det är en förbjuden åtgärd enligt både reservatsbestämmelser och strandskyddslagstiftningen.

För att få en tydligare bild av naturvärden på platsen och underlag för ett överklagande av beslutet undersöktes området 2019-09-01 av två medlemmar i Naturskyddsföreningen med skoglig naturvårdskompetens. Här nedan följer en kort beskrivning av observationer gjorda under ca 2 timmar på platsen. Bilderna visar både skador på skogen och exempel på miljöer och arter i området.

Många av artfynden indikerar kontinuitet av fuktigt mikroklimat. Att hugga för en vägdraging genom skogen skapar torrare klimat och dikning kan sänka grundvattenytan lokalt och därmed även påverka på mikroklimatet .

Skogen i sin helhet har höga naturvärden och är viktig för bevarande av biologisk mångfald. Området är av nyckelbiotopklass.

Norra delen av vägen med dikning mot öppen mark

Blåmossa och långfliksmossa, två signalarter som är vanliga i området.

Beskrivning av skogen

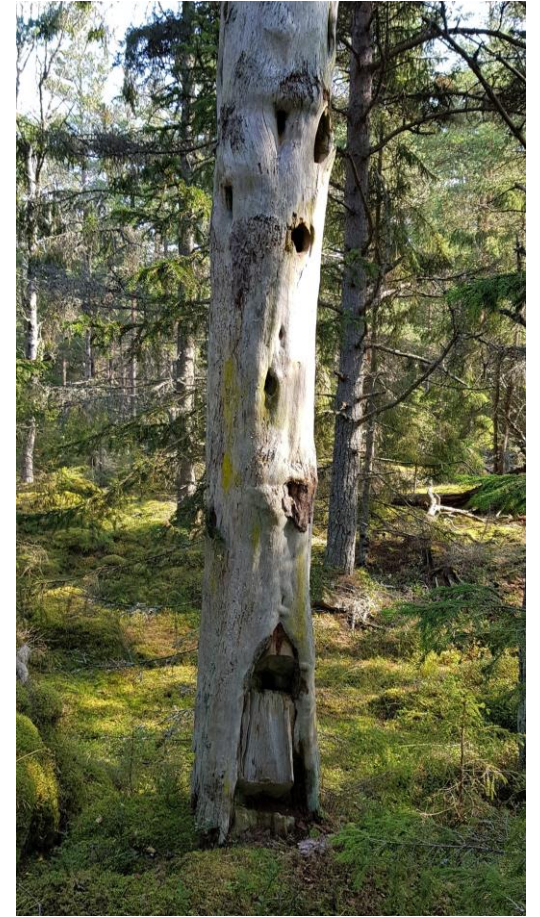
Vägdragningen går genom en skog på östra Ringsö som karaktäriseras av mindre sprickdalar med omväxlande berghällar, hållmarkstallskog, dalgångar med granskog och sumpskog. Hydrologin är omväxlande. Vägen går främst i lägre delar av skogen där det inte är så bergigt. Längs vägen vid bergfot och i gläntor förekommer några ekar och sälgar, som tyder på ett tidigare öppnare landskap. Skogen har troligtvis brukats i mindre skala för länge sedan. Det finns inga spår av färska avverkningar, förutom just för vägbygget. Enstaka äldre stubbar tyder på plockhuggning för över 50 år sedan. Vissa granar och tallar är över 150 år, men de flesta träd håller en ålder på ca 70-120år. I fuktiga delar av skogen syns sockelbildning och mossmattor är väl utbredda. Barrblandskogen innehåller en hel del äldre klibbal och björkar.

Signalartena funna i området tyder på en relativt lång kontinuitet av sluten skog. Gammelgranslav förekommer rikligt längs hela vägdragningen. Den växer bara så rikligt i äldre granskogsbestånd med fuktigt mikroklimat. Det finns ganska mycket död ved, både stående och liggande i olika dimensioner och nedbrytningsstadier. Spår av flera olika vedinsekter som är skogliga signalarter förekommer. I södra delen är marken mer basisk. Blåsippa och mossarter där signalerar trolig förekomst av gamla skalgrusvallar.

I den norra delen är vägen dikad intill en fuktigare skog. I diket stod vatten. I södra delen är vägdragningen inte dikad då den går genom torrare marker. Signalarter finns spritt i hela området som omger vägdragningen, både i torrare marker med tall och friskare granskog med lövinslag.

Dikningen i norra delen riskerar att påverka sumpskogens hydrologi och fuktkrävande arter negativt.

Spår av mindre märgborre. Död ved finns både liggande och stående i olika grovlek och nedbrytningsstadier.

Sumpskogen i norra delen som kan påverkas av dikningen längs vägen. Sockelbildning förekommer och det finns en hel del äldre björk. Ex. Långfliksmossa och vedtrappmossa finns på död ved.

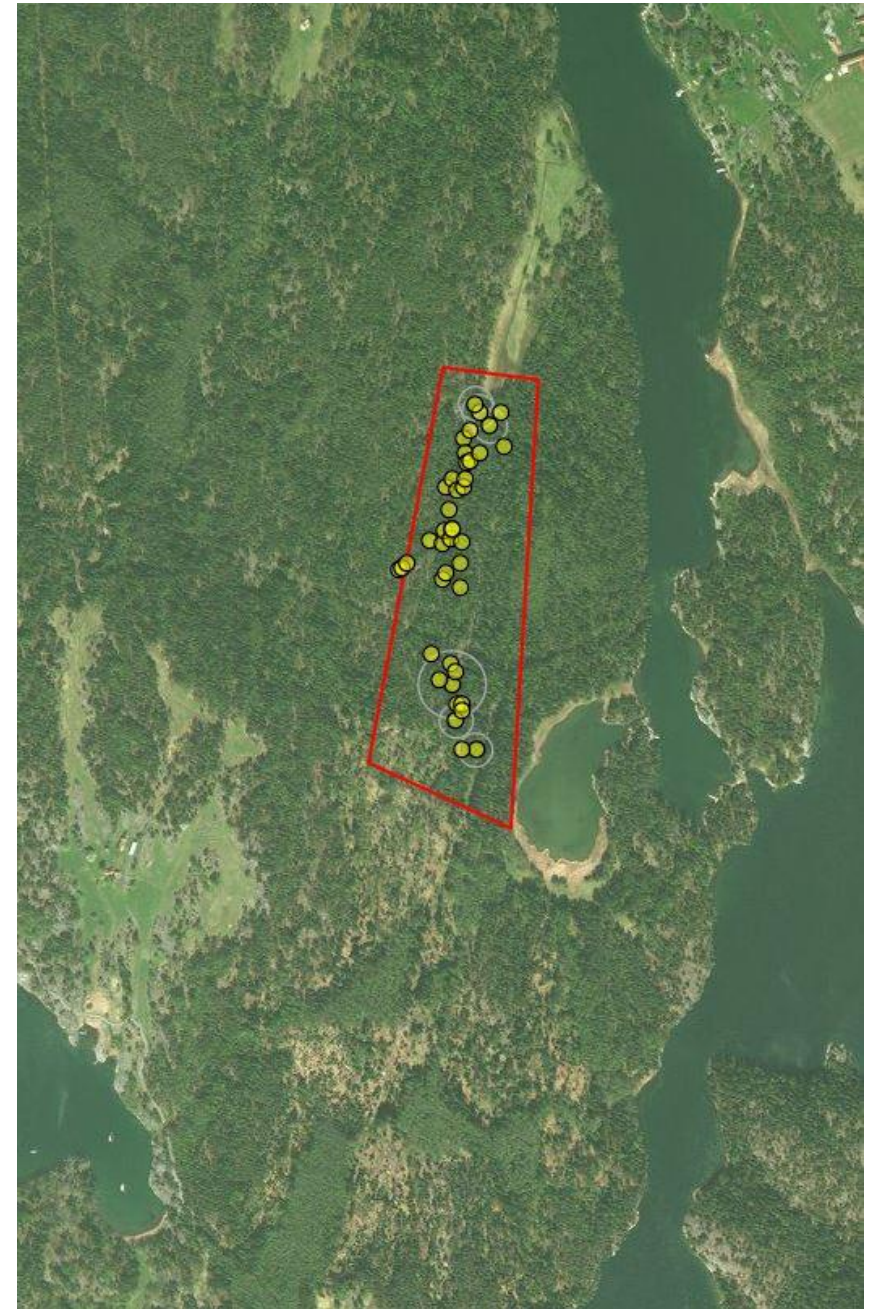

Sockelbildning och vägdike norra delen

Fördelning av artfynd signalarter:

Signalarter fördelar sig relativt jämnt över området kring vägdragningen.
24 signalarter noterades varav 7 är rödlistade.

Artlista:

- Gränsticka (NT) – signalerar kontinuitet av äldre barrskog med lågor.
- Vedtrappmossa (NT) – signalerar kontinuitet av fuktiga lågor, äldre barrskog.
- Liten svartspik (NT) – förekommer på granbark i naturskogsartade barrskogar.
- Kortskaftad ärgspik (NT) – på stående död tallved, oftast i springor i veden.
- Vedskivlav (NT) – förekommer på död gammal grånad tallved, så kallad silverved.
- Mindre hackspett (NT) – hördes på flera ställen längs vägen.
- Grönhjon (NT) – skalbagge som har larver i grova grangrenar.
- Skogsknipprot (Fridlyst) – växer nära vägen i södra delen.
- Vitmosslav (S) – ovanlig i Sörmland.
- Mindre mörghorre (S) – förekommer spår på flera platser intill vägen.
- Gammelgranslav – indikerar gammal granskog, karaktärsart längs hela vägen, finns på många äldre granar.
- Blåmossa (S) – vanlig i området. Indikerar kontinuitet barrskog och bra signalvärde när det förekommer så rikligt och har stora mosskuddar.
- Grovticka (S) – indikerar gammal barrskog, växer oftast vid tallar som är över 200 år. Växer nära vägdragningen i norra delen.

Forts nästa sida....

Artlista fortsättning:

- Långfliksmossa (S) – indikerar kontinuitet av barklösa lågor, barrskog med bra tillgång på död ved. Vanlig i området.
- Liten spiklav (S) – indikerar gammal tallskog, hittas bara på gamla tallar.
- Havstulpanlav (S) – inte så vanlig i Sörmland. Indikerar skoglig kontinuitet och stabilt mikroklimat med hög fuktighet. Växer på grov klibbal nära vägdragningen.
- Kattfotslav (S) – indikerar kontinuitet av äldre träd och fuktigt mikroklimat.
- Vågbandad barkbock (S) – larverna lever i gamla granar som dör långsamt.
- Blåsippa (S) – indikerar basisk jormån, ofta örtrika barrskogsmiljöer.
- Glansfläck (S) – indikerar äldre klibbal, kontinuitet av sumpskog.
- Bronshjon (S)
- Stekelbock (S)
- Granbarkgnagare (S)
- Missne (S)
- Tofsmes (S) – karaktärsart i gammal granskog

Marksvampar syntes inte så många arter då det regnat betydligt mindre i skärgården än inne över land i Sörmland. Ett besök under senare höst ger troligtvis fler fynd av skyddsvärda arter i den här typen av skog.